

hvad vil synes om den Statsdrift, der var nebe paa Usserød Klædefabrik, og mente, at naat vi saa en saadan Statsdrift, maatte Socialdemokraternes Forkærlighed i al Almindelighed for Statsdrift blive bethdelig kølnet. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at der er meget af den Slags Statsdrift, der ledes af den nuværende Regering, som langt fra er saa god, som den burde være. Det ærede Medlem kan have Ret i den Betragtning, at man ved at se paa en Statsdrift, der ledes paa en saadan Maade som den, vor nuværende Regering leder den paa, nok kan saa Betænklichkeiten, men jeg vil dog sige, at Statsdrift, selv om den ledes paa den nuværende uheldige Maade, har den store Fordel, at den til enhver Tid kan underkastes Kritik. Det er jo netop det, det ærede Medlem har gjort i dette Tilfælde, og det er det, vi bør gøre i alle Tilfælde. Hvor Statsdriften ledes paa en efter vor Mening fejlagtig Maade, bør vi gøre den til Genstand for Kritik og se at lede den ind paa andre og mere fornuftige Veje. For øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem for Ribe, at han jo ikke selv er saa bange for Statsdrift. Saa vidt jeg ved, var han i Fjor med til at ville etablere en Statsdrift fra Esbjerg til Parkstø, saa det ærede Medlem er ikke selv saa bange derfor, og hans Kærlighed til Statsdrift er vel ikke kølnet ved, at han saa paa Forholdene nebe paa Usserød Klædefabrik. — Til Slutning skal jeg gøre et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Jeg paastod i mit første Foredrag, at hvis de Vædringer, som vare stillede fra Socialdemokraternes Side, kom til Afstemning ude i Befolkningen, vilde de der vinde Flertal for sig. Denne Udtalelse drog det ærede Medlem for Assens i Tvivl; han mente altsaa, at vi vilde komme i Minoritet. Det ærede Medlem tilføjede, at det kunde jo være, at hvis kun saadanne Folk som jeg fik Lov til at rejse ud og præparere Befolkningen, saa var det muligt, at vi kunde saa Flertal. Det har jeg ikke tænkt paa, og jeg tror heller ikke, at det er nødvendigt. Jeg har ikke det mindste imod, at det ærede Medlem og alle hans Meningsfæller følge med rundt om paa vore Møder, saa kunne vi tale hver fra sin Side til Befolkningen. Lad den saa stemme og lad os se, hvem der kan saa Flertal. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil følge med paa en saadan Turnee, men det antager jeg for øvrigt ikke, at han vil. Jeg mindes, at jeg for et Aars Tid siden af Vælgere ovre i Assenskredsen blev opfordret til at komme derover og deltage i politiske Møder med det ærede Medlem

selv. Det var i det ærede Medlems egen Valgkreds, altsaa i hans Hovedfæstning. Jeg rejste derover og var, som jagt, glad ved at kunne komme til at udtale mine Anskuelse med det ærede Medlem ovre i selve Assens By for det ærede Medlems Vælgere; men hvem der ikke mødte, var det ærede Medlem. Altsaa, jeg kan vel ikke gøre Regning paa at komme til at tale paa offentlige Møder sammen med det ærede Medlem. Det ærede Medlem synes meget indigneret over de Vædringer og Vædsættelser, jeg har foreslaaet paa det militære Budget. Ja, jeg ved nok, at det ærede Medlem er af en krigerisk Natur. Han er jo en Fynbo, og Fynboerne ere jo et krigerisk Folk. Det var Fyn, der i sin Tid fostrerede Kanunkvinderne og saaledes gav Stødet til hele Raahalderpatriotismen, som fulgte derefter. Derfor er det jo ret naturligt, at han har stor Interesse for militære Udgifter og ikke vil gaa med til at nedsette dem. Men det er ogsaa af en anden Grund ret naturligt, at han ikke gaar med til at foreslaa Vædsættelser paa det militære Budget. Det ærede Medlem har jo nemlig været med til at stemme for de to sidste Hærløve; derved har det ærede Medlem sagt A, og saa er han ogsaa nødt til at sige B. Han har været med til at give os disse to militære Love, som have paabyrdet Statskassen bethdelige Udgifter, og saa er det jo ikke andet end simpel Konsekvens, at han maa tage Følgen af sin tidligere Handling. Han er altsaa bunden og maa gaa med til de store Udgifter, som følge af disse to Hærløve. — Jeg tillod mig i mit første Foredrag at spørge, hvor de moderate vare henne, thi her i Rigsdagen mærkede man saa lidt til dem. Hvis man ser Vædringsforslagslisten efter, mærker man slet ikke noget til dem. Jeg synes, at det var ret naturligt at gøre dette Spørgsmaal, fordi der forekommer mig at være en underlig Modsetning mellem de moderates Stilling her paa Rigsdagen og deres Stilling uden for Rigsdagen i Befolkningen. Vi have jo f. Eks. ved de Suppleringsvalg, som ere blevne afholdte i de sidste Aar, alle Begne set de moderate optræde i Fællesskab med deres gamle Venner og efter bedste Evne bekæmpet Venstre og Socialdemokratiet. Vi se det samme, hvor de holde Møder, og vi se det samme gentage sig i den moderate Presse, der hver eneste Dag fremsætter de mest ondarteede Beshyldninger mod Venstre og Socialdemokratiet. Derfor synes jeg, det er ret naturligt, at man spørger: Hvor ere de moderate dog henne her inde paa Rigsdagen? Hvor kan det være, at man ikke mærker noget til dem her? Hvorfor er Tak-